

מגילת ה' טבת

"יש להכריז ולפרסם שבימינו אלה נמצאים אנו
בזמן (ומקום) מיוחד, אשר, לא נותר בו אלא ענין
אחד ויחיד - וחייב אדם לזמר בלשון רבו, כלשון
כ"ק מו"ח אדמו"ר: עמדו הכן כולכם, לבנין בית
המקדש העתיד בביאת דוד מלכא משיחא"

(ש"פ ויגש ט' טבת ה'תשמ"ז)

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מגילת ה' טבת

קריאת המגילה נעשית לזכר הנס, כך בפורים וכך במגילת
 י"ט כסלו • הרב יוסף קרסיק ששהה בחצרות קודשנו 770,
 נזכר במאורעות הימים ההם, בחרדתם ובשמחתם, והוא
 מתאר במקצת את סדר ארועי הימים ההם • מגילת ה' בטבת
 - "הקורא את המגילה למפרע - לא יצא"

היומן והתמונות באדיבות מערכת השבועון העולמי 'בית משיח'

תורה" השוכן על שדרת איסטרן פארקווי מרחק הליכה של כ-5 דקות מ"בית רבינו", והם כמובן מתמידים ושוהים כל השנה בחצר הרבי, גם בימים שחלק גדול מציבור אנ"ש והתמימים נוסעים לנפוש בהרים.

באותו יום קיצי ארוך, שבו מתחיל סיפורנו, היה חם ומהביל מאוד, נפש חיה לא שוטטה ברחוב, כולם היו ספונים בבתיים או ברכביהם הממוזגים כהלכה, בעיצומה של "תקופת תמוז", בערב ראש חודש,

בשעות אחר-הצהרים המאוחרות, סמוך לשעה שש וחצי נשמעו רחשים שקטים ב"זאל", אולם הלימודים של הישיבה שבחובבי תורה, מעטים ידעו מה מקור השמועה אך היא הופצה

מתחילים מבראשית

השמש האירה וחיימה את אדמת ניו-יורק וכאלו סירבה לשקוע, כך הוא הקיץ הניו-יורקי, השמש מכה ומחממת כמעט עד צאת הנשמה, והיא

שוקעת אחר השעה שמונה בערב.

בימים חמים והמהבילים הללו בורחים רוב התושבים מהאספלט והבטון הלוהטים של הכרך הגדול אל מחוץ לעיר, לדירות קיץ בהרים הגבוהים ובינות לנחלים ועצי הפרי, שם הטמפרטורה נעימה ונוחה.

בשנה שאנו עוסקים בה, שנת תשמ"ה, זכיתי להיות ב"קבוצה" בחצרות קודשינו ב-770. תלמידי הקבוצה למדו בבית הכנסת "חובבי

נודעו דברי הרבי באתו מעמד קדוש, הדברים נשמרו בסוד כמוס ונסתר, אך לא חלפו ימים ספורים ושביבי מידע דלפו החוצה.

לי אישית נודעו מקצת הדברים אחר כשבוע מידיד נעורי הרב שמואל קמינצקי, המכהן כיום כרבה של עיר המלך דניפרופטרובסק, הוא לחש באוזני שהרבי ציווה להקים בדחפיות ספריה גדולה של אגודת חסידי חב"ד בארץ ישראל, ויש לדבר סיבה חשאית שהרבי ידבר אודותיה בריש גלי בהתוועדות י"ב תמוז בשבוע הבא.

ה ש מ ו ע ה
ה ת פ ר ס מ ה
במהירות רבה כמו
להבה בשדה קוצים,
הילה של קדושה
אפופה במורא ופחד
שרתה על כולנו.
וקהל עצום של
אנ"ש והתמימים

מכל רחבי תבל נהרו ל-770, לקראת ההתוועדות המדוברת.

הזעזוע

ההתוועדות החלה בשעה תשע וחצי בערב והשידור הלוויני הסתיים כדרכו לאחר שלוש שעות, בשעה שתים עשרה וחצי, או אז כשדברי הרבי נשארו במסגרת המשפחתית של אנ"ש בלבד פתח הרבי בדברים בענין הסוד

במהירות הבזק, וזה תוכנה: משהו חריג ויוצא דופן עומד להתרחש, היום נקראו ל"יחידות" להיכל קודשו של הרבי, כל חברי "אגודת חסידי חב"ד העולמית", המורכבת מזקני ועסקני אנ"ש.

ולא רק שיחידות כזו היא מאורע מפתיע ומעורר סקרנות רבה, אלא עוד זאת, לבעלי השמועה היה ידוע שיש ביחידות זו משהו שהנסתר רב על הגלוי, ענין חשוב וסודי ביותר. ה"מבינים" ויודעי דבר רמזו שהענין קשור למאורע מאוד לא משמח, בלשון המעטה.

דבר שהפחיד וגירה את יצר הסקרנות שבעתים.

כל יושבי בית המדרש, תלמידי התמימים, הרמי"ם המשגיח והצוות החינוכי, ניהלו איש איש במקומו שיחה חרישית בענין,

והגמרות כאילו נסגרו מאליהם. ומיד עם ה"מכה על השולחן" לאות על סוף זמן הלימוד, לא הלכו התמימים לסעוד לבם בארוחת הערב כמנהגם מידי ערב, כולם אצו ל-770 לנסות לדלות פיסת מידע נוספת, אבל בכל זאת, הדבר נשאר סתום וסודי ולא ידוע.

ה'יחידות' של חברי אגודת חסידי חב"ד התקיימה בראש חודש תמוז, ובימים הסמוכים לה לא פורסמו ולא

פחות מארבעים וחמש דקות נמשכה שיחת הקודש של הרבי שנאמרה בהתרגשות רבה ובצער רב, ומיד תמה ההתוועדות, הרבי יצא לחדרו הקדוש ונסע לביתו, והיכל 770 כמרקחה, רוב רובו של הציבור העצום נשאר נטוע על עומדו הלום ומזועזע: הרבי מצוי בכאב וצער נורא, ולרוב רובו של הציבור אין לאל-ידו מה לעשות ואף לא נהירה להם היטב מהות האירוע ועוצמת חומרותו.

היה ברור לכל שהרבי מתייחס לגניבת הספרים בצורה מחרידה - ספריית ליובאוויטש היא במובן מסוים "אוצרות הגנוזים של הממלכה", ו"כתר המלך", ופגיעה בספרייה כמוה כערעור ופגיעה בכלל חסידי

ליובאוויטש ובקודש הקודשים עצמו - רבי! אוי לאוזניים שכך שומעות.

חמש התוועדויות

חלפו יומיים של סערת-רוחות ב-770 וביום השלישי נסע הרבי להשתטח על אוהל אדמו"ר הרי"צ, ממנו הוא שב בשעת לילה מאוחרת ואחר התפילות התוועד ושוב דיבר בכאב לב על המצב הנורא. הרבי הדגיש שמעשה הגניבה

הכמוס, הטרגדיה הנוראית והסופה האיומה שפקדה את ליובאוויטש - ואלו תמצית דברי הרבי:

שלושה אנשים פרצו בחשאי לאוצרות היקרים של מלכות חב"ד - ספריית אגודת חב"ד, שהיא בעצם "אוצר העם היהודי", של מנהיגו ונשיא הדור - הרבי, וגנבו משם ספרים עתיקים וכתבי-ידי נדירים, דרושי קבלה וחסידות, שערכם לא יסולא בפז, ושווים נאמד בהון-עתק גשמי ורוחני.

אחד הגנבים היה מאוד מתוחכם וערמומי: קרוב משפחה שהיה בידו מפתחות של הספרייה, חדר אליה בחשאיות, שדד את הספרים ומכר אותם תמורת הון עתק לסוחרי עתיקות. עד "לשאול תחתית", שיא הטומאה והרע,

המקום הטמא ביותר בעולם - מרכז הנצרות העולמי, ה"וותיקן" - הגיעו הספרים וכתבי היד שלקח אותו גנב.

רעדו אמות הסיפין - ראו עד היכן הגיעה שפלותו של הגנב, והכל לשם בצע תאוות כסף ורדיפת שלמונים. הספרים "נפלו" מהמקום הקדוש ביותר - היכל קדשו של הרבי, למקום המשוקץ ביותר! מעשה נבלה מזעזע ומחפיר שאין כמותו!

מתקתקת מסוכנת ביותר", העלולה להתפוצץ ולגרום נזק נוראי לו ולבני ביתו!"

בהמשך סיפר הרבי שהפרשה כולה מסבה לו צער ועגמת נפש רבה "אני יושב ללמוד גמרא, רמב"ם וכיוצא-בזה והדבר קשה לי, בשל כאב הראש וכאב הלב מהמצב הנורא!"

לקראת סיום ההתוועדות הדגיש הרבי שוב את נחיצות תחילת בניית הספריה בכפר חב"ד עוד לפני כניסת שלוש השבועות, והוא אמר: "אני מפחד שיתחילו את הדבר בשלוש השבועות שכן הס"מ עצמו עובד בימים אלו".

דברי הרבי
ב א ר ב ע
ה התוועדות
ה א מ ר ר ו ת
היו כהקדמה

לביטויים החמורים שנאמרו בהתוועדות פרשת פנחס (השיחה האחרונה בענין), ההתוועדות שהחלה כרגיל בשעה 1:30 בצהרים נמשכה יותר משבע שעות עד סמוך לשעה שמונה בערב, ובשיחה האחרונה שנמשכה כשעתיים תמימות, דיבר הרבי אודות הגניבה בחריפות מיוחדת.

אפילו הצורה הגשמית של ישיבת הרבי באותה שיחה היתה שונה מהרגיל; בעוד שתמיד פניו הקדושות

הינו פגיעה ישירה ברבותינו נשיאינו, ועריכת לווייה נוספת לאדמו"ר הריי"צ! הרבי הזכיר את שמו הפרטי הקדוש בתחינה להשבת הספרים למקומם.

בין השאר ביקש הרבי שני דברים: (1) שיכתבו על שער הכניסה ל-770 "בית אגודת חסידי חב"ד, אוהל יוסף יצחק לויבאוויטש". (2) שבכפר חב"ד יבנו בית אגודת חב"ד ובתוכו תשכון ספריה, ותחילת הבניה תהיה עוד לפני י"ז בתמוז, יום תחילת "שלושת השבועות", והרבי יממן את כל עלויות

הבניה, ותחילת התשלום תועבר לבנק עוד לפני שלושת השבועות.

לא חלפו עשרים וארבע שעות, ולמחרת התקיימה התוועדות נוספת, ושוב הרבי

הקדיש זמן רב לנושא כשדבריו נאמרו בחריפות רבה.

יומיים אחר-כך בהתוועדות שבת פרשת בלק הוסיף הרבי ודיבר בלהט על חומרת המעשה, הרבי התבטא ביטויים קשים מאוד - "כל מי שבידו הספרים מספריה קדושה זו, בין הגנב ובין מי שקנה ממנו בידועין או שלא בידועים - חייב להשיבם מידית לרשות הבעלים, ויש לדעת שהאוחז ספרים גנובים אלו בביתו הוא כאוחז "פצצה

של הרבי היו לעבר מרכז 770 הרי בשיחה זו הפנה את פניו הקדושות לשמאלו, והוא דיבר באריכות רבה ובקול נמוך מאוד שרק מתי מעט יכלו לשמוע. משפטים שלמים היו סתומים ובלתי ניתנים להבנה. היו שטענו שאולי השיחה מכוונת כלפי בית-דין של מעלה שיבטל את הגזירה הקשה.

גזירה

בבית דין של-מעלה

בכלל, הרבי התייחס לגניבה כערעור וגזירה שמימית על כלל ליובאוויטש, וכה אמר הרבי:

" בבית-דין של מעלה קמו עוררין נגד חסידי ליובאוויטש ופעילותם בכל רחבי תבל וכתוצאה

מהערעור ב"מלכות שלמעלה" גרר הס"מ בכבודו ובעצמו את שלוחו - הגנב השפל להיכל המלך ונטל ממנו את אוצרותיו הגנוזים ביותר, שיש בהם מידה מסוימת של ערעור המלוכה החבדי"ת העלולה לפגוע בכללות חב"ד ובכלל ישראל - ה' ישמור ויציל!"

קשה לתאר במילים את מידת עגמת הנפש ששרתה על פני הרבי באותם

השעות והימים. בסך-הכל חמש שיחות בחמש התוועדויות סמוכות הרבי דיבר בענין זה, ומנקודת זמן זו ואילך, במשך חודשים ארוכים הרבי לא דיבר עוד בציבור אודות הענין, אך נודע שהוקם "ועד פעולה" שמטרתו לאתר ככל האפשר את הספרים הגנובים ולהשיבם למקומם האמיתי. פעילות הועד היתה חשאית ונסתרת מעיני רוב ציבור אנ"ש והתמימים, אף כי הכל ידעו כי מתרחשת פעילות תחת לפני השטח.

הרבי עצמו היה מעורב בכל מהלך הענינים, בבוטות ובהוראות בכתב ובעל-פה.

הגנב נתפס ובידו שלל ספרים, כמה עשרות ארגזים ובתוכם מאות ספרים וכתבי-יד, שעדיין לא

הספיק למכור והם הופקדו זמנית בכספת משטרתית, והכל ממתנינים לדיון בבית המשפט שיחל, כך נקבע בהשגחה פרטית, ביום ראש השנה לחסידות - י"ט כסלו.

ציבור אנ"ש והתמימים מתחילים לקלוט את עוצמת הזעזוע שבענין:

הגנב העיקרי מבין השלושה הוא "צאצא" וקרוב משפחה לבית

המלך אינו מעיד

עוד בטרם פתיחת המשפט בדיונים מקדמיים ניסו עורכי הדין של הגנב לפגוע בנשיא הדור על-ידי גרירתו להעיד ולהיחקר בבית המשפט, דבר שאינו מכבוד המלכות כמובן, אך השופט הנכרי, איש קר מזג אך מסתבר שהוא גבון ומשכיל באמת, פסק נמרצות "לא יקום ולא יהיה", הרבי מליובאוויטש לא יטריח עצמו לבוא לבית הדין... השמעתם כזאת מימכם, אפילו מי שאינו בן-ברית מבין את כבוד מלכותו של הרבי.

עם היוודע
הבשורה ב-770,
המקום היה "על
גלגלים", שמחה
וצהלה בחצר
המלך, כאשר
הכל משנגנים
לעצמם את

מאמר המגילה "אם

מזרע היהודים מרדכי, כאשר החילות
לנפול לפניו - נפול תיפול", הניצחון
הקטן מסמל תקווה וודאית לניצחון
גדול העתיד לבוא בחסדי ה'. אך כל
נקדים את המאוחר:

קרוב לחודש ימים נמשך משפט
הספרים בבית המשפט שבברוקלין,
היו אלו ימים קודרים ואפלים מאוד,
אפילו השמים כוסו בעננים כבדים כל
אותם הימים, שחרות וקדרות שרתה
בכל נוי-יורק.

ליובאוויטש אשר לטענתו האווילית
מגיע לו מקצת הספרים מדין "יורש",
זאת בניגוד להגיון הפשוט ולדעת
התורה שהספריה הינה רכוש ואוצר
של כלל ליובאוויטש וכלל ישראל
ולא אוצר פרטי ואישי [זאת נוסף על
כך שאין אדמור"י ליובאוויטש דמויות
אישיות פרטיות, הם שייכים לכלל
ישראל, כפי שיוזכר בהמשך].

"מתירים את השרץ במאה וחמישים
טעמים", ואף הגנבניסה להצדיק ולטהר
את מעשהו הנורא בשלל טענות, שהם
לא המעיטו אלא הגבירו את עגמת
הנפש והצער של
הרבי:

אף אם הגניבה
היתה לשם תאוות
ממון היה בה
משום סימן ואות
לא חיובי משמים;
על אחת כמה
וכמה שהמניע

לדבר הוא כביכול גם אידיאולוגי,
טענת ירושה וכו', הרי לא רק כיסו
וידו שותפים למעשה הגניבה אלא גם
ראשו שותף לפשע - וזה סימן ואות
הרבה יותר לא חיובי משמים.

משום כך אומר הרבי, כ"תשובת
המשקל" לערעור בשמים על כלל
ליובאוויטש יש להגביר ולחזק את
התנועה ביתר שאת וביתר עז וכך
תבטל הגזירה למעלה ולמטה, "ושבו
ספרים לגבולם".

היו גם תגובות אחרות שהעלו חששות ופחדים. ובכלל השמועות אמרו שהשופט נוטה בדרך כלל במשפטים כגון דא לפסוק בצורה לא הכי משמחת לטובתנו.

אחד השיאים המרגשים במשפט היתה הצגת קלטת ווידאו עם עדותה של הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא, שלעדותה היתה השפעה מכרעת על פסק הדין, ובדבריה אמרה: "אבי, הרבי, הוא בעצמו, ביחד עם ספריו וכל עניניו, שיין לחסידים" [הרבי הזכיר את עדותה בימים שאחר הסתלקותה במוצש"ק תרומה ה'תשמ"ח].

חנוכה וזאת חנוכה

המשפט הסתיים בימי האור של חג החנוכה ובהתוועדות של סוף חנוכה שב הרבי וגילה שבימים מהדיון הסמוי מן העין שנערך באותם הימים בבית-דין של מעלה: השטן המקטרג טוען שלא מגיע לחב"ד האוצרות הגנוזים של הספרייה מפני ש"חב"ד אינם פעילים מספיק", ומולו ניצב כאריה הרבי האהוב שלנו הנלחם בכל עוז ומפציר בחסידים להרבות בהפצת אור של נרות חנוכה בכל אתר ואתר בכל קצווי תבל, כדי לבטל את הקטרוג הקשה.

הרבי נסע לאוהל מידי יום ביומו ויש אומרים שהוא צם באותם הימים, ואנ"ש והתמימים בכל העולם כולו אמרו מדי יום את כל ספר תהילים הרבו בצדקה, תחינה ותפילה להצלחת המשפט ולהשבת הספרים וכתר המלכות, ואילו התמימים שבחצר המלך וזקני וראשי החסידים נסעו מידי יום לאולם משפט להיות נוכחים במקום בו מונחת ליובאוויטש על כף המאזניים.

בהיכל בית המשפט

סדרי הלימוד בישיבה שונו: משכנו של ה"זאל", אולם הלימודים הועבר להיכל המשפט, וספרי

הלימוד הוחלפו לספרי תהילים, בראש התלמידים ישב ראש הישיבה הגאון הגדול רבי מרדכי מענטליק אשר ישב כל העת באימה ופחד כאילו גורלו מונח עתה בבית דין של מעלה, לחיים או להפך, עד כדי כך חשו חשובי אנ"ש והתמימים.

לחץ הדם והדופק בימי המשפט היה בלתי סדיר, לא היה ברור וחד משמעי לאן נוטה רוח המשפט ודעתו של השופט: היו ביטויים של השופט - כמו 770 הוא אמנם בית אבן אך הוא כבנין זכוכית שקוף מאיר ומקרין החוצה - דברים שמאוד שימחו את כולנו. אך

דִּדְן נִצַּח!!!

לוקח שניות ספורות לעכל את הבשורה ומיד קופץ נחמיה וצועק - "אנחנו ניצחנו". אצנו רצנו מיידית לחצר הבית, לשם הספיקו להיקבץ כבר אחדים מהתמימים וההתרגשות והשמחה אדירה למשמע באופן חד וברור:

דִּדְן נִצַּח - הספרים ישובו בעזרת ה'
- לרבי!!!

ש מ ח ה
עצומה בלתי
ניתנת לתיאור
פרצה בקרב כל
שוחרי התורה
והחסידות
בעולם כולו.
הלחץ והחרדה
האימה,
המתח שהיה
אצור בלבות
כל החסידים
קרוב לעשרים

חודשים השתחרר בבת אחת.

רועדים מרוב התרגשות פורצת מעצמה להבת השמחה, שירת הלב והגשמה, שירה מעומק הנפש שנמשכה שבעה ימים רצופים, מלוא "שבעת ימי המשתה" ("ימי ההיקף"), ללא הפסקה, "לא טעמנו טעם שינה". ביום ובלילה שרו ורקדו בהלל והודאה לה' יתברך, על ניצחון האור על החושך, והשבת כתר המלכות לתפארתו.. כזרם מים אימנתי הפורץ בבת אחת סכר שהתרסק לרסיסים והוא שוצף

עתה נדרשים כולם להציג הוכחות מצולמות על פעילות ליובאוויטש, כך אומר הרבי, ואשר על כן יש לצלם את כל החנוכיות עם שלט "חב"ד ליובאוויטש", והוצאת קה"ת תדפיס הכל באלבום מפואר שיקרא "יהי אור", והוא יהווה "כתב הגנה" אמיתי מול טענות האויב המר.

חנוכה חלף ועבר, האלבום הודפס, חלפו ימים וחודשים ארוכים ו"אין קול ואין עונה", הציבור כולו ממתין בחרדה לפסק הדין.

חלפה שנה
תמימה -
שוב פעילות
מוגברת
בחנוכה,
"מפטירין
כדאשקתד",
ועדיין
ממתניים.

ויהי ביום
השלישי
של אחר

חנוכה, יום שלישי ה' בטבת, יום חורפי קפוא, ואנו תלמידי התמימים משכימים כדרכנו לשיעור החסידות של הרב יואל כהן, אחר תפילת שחרית ופת של שחרית הנגי והחברותא שלי הרב נחמיה שמרלינג (המכהן כיום כרב ושליח הרבי בכפר יונה) מתיישבים במקומנו הקבוע על בימת ההתוועדות לתחילת הלימוד היומי בגמרא, השעה 07: 1 ונשמעה זעקה מירכתי בית המדרש, קול גדול הולך ומתחזק ומכריז:

תפילת המנחה. הרבי ירד להתפלל ב"זאל הגדול" [בימים שבדרך-כלל התפילות היו בזאל הקטן שלמעלה] והשמחה הגביהה והרקיעה שחקים.

העולה על כולנה ההפתעה עצומה נוספת - הרבי אומר שיחת קודש אחר התפילה לרגל המעמד הקדוש! בדבריו הק' קישר ולימד מהפסוקים בשיעור חומש היומי "ועתה לא אתם שלחתם אותי הנה כי האלוקים" וכן "ותחי רוח יעקב אביהם" וביאר בהרחבה שכמו בגאולת י"ט

כסלו לא נחלש אדמוה"ז כך גם עתה כל ההעלם והסתר היה כדי שתבוא הוספה באין ערוך בכל הפעולות בהפצה.

אחר שיחת הקודשהמשיכה

השמחה. "הללוהו בנבל וכינור. הללוהו בתוף ומחול. הללוהו המינים ועוגב" - כלי זמר רבים הובאו ל-770 שהוסיפו בשמחה.

למחרת, ביום רביעי נסע הרבי לאוהל ובשובו התפלל מנחה מעריב בזאל הקטן למעלה ואחר כך אמר שוב שיחת קודש, ובה נאמר - בין השאר: "עת רצון מיוחדת היא עכשיו, וכל אחד ואחת יכולים לכתוב פדיון-נפש עם בקשות ככל שיחפוץ, והכל ייענה ויקוים בעזרת ה', את הפדיון אפשר להביא לרבי עצמו ל-770 עד מחרת

בעוצמה ובעוז וממלא שמחה את כל הלבבות.

נהרות של וודקה ויי"ש זרמו בחצר ליובאוויטש בכל העולם כולו, וכל מי שביכולתו נחפז בכל דרך אפשרית להגיע במהרה אל בית רבינו.

מקורבי בית רבי מספרים שכאשר נכנסו המזכירים לספר את הבשורה לרבי, הוא ישב בכובד ראש והמשיך לשקוד על תלמודו.

למרות מזג האוויר החורפי מאוד,

שהיה בעיר נוי-

יורק באותם הימים - מינוס 5 מעלות, אי אפשר לתאר את החום והתלהבות, אש של שמחה של מצווה, ששרתה באותם הימים בבית רבינו.

היו שהליצו על

השמחה את מאמר חז"ל "מי שלא ראה שמחה כזו לא ראה שמחה מעולם", 770 רוקן כמעט לחלוטין מהספסלים והשולחנות ובמשך עשרות שעות חסידים ואנשי מעשה פיזו, רקדו ושרו בהתלהבות חסידית שאין למעלה הימנה.

שיחת הרבי

נחזור ליום שלישי ה' טבת - חלפו ארבע שעות של שירה ושמחה לאחר פרסום הבשורה והנה הגיעה עת

הרבי הכריז על מבצע הכנה ליום י' שבט, ובמשך שלושים הימים שעד היום הגדול ייערכו, כל עשרה ימים מבחנים על לימוד התורה של כל אחד ואחת, אנשים נשים וטף, ודיווח על תוצאות המבחנים יועבר היישר אל הרבי.

קול התורה הולך ומתחזק, 770 ממשיך להיות מלא מפה לפה כל שעות היממה, אלא שאת ריקודי השמחה והי"ש החליפו הגמרות ספרי החסידות ושאר ספרי הקודש.

המעבר החד מריקודי השמחה ואמירת "לחיים" ללימוד תורה

בעמקות וישוב הדעת, מוכיחים שוב את דבקות והתקשרות החסידים ברבי, מסירות ואהבה עד בלי שיעור למילוי הוראותיו ללא סיג ובשלמות.

בצהרים לפני הנסיעה לאוהל או להניח על קברי צדיקים, כיון שהכל מחובר לאילנא דחיי".

למחרת הרבי נסע לאוהל עם כעשרה שקים (!) של פדיונות ובקשות של אחינו בני ישראל מכל קצווי תבל. ובערב, התקיימה בבית המדרש התוועדות חסידים ו"סעודת הודאה" רשמית של הנהלת אגודת חסידי חב"ד, ונאמי הכבוד

היו שני עורכי הדין שהובילו לניצחון - מר נתן לוין ומר שוסטק, יש אומרים שמהלך ההתוועדות הועבר בשידור ישיר לביתו של הרבי שברחוב פרעזידנט והרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא האזינה להם.

מבחנים לאנשים,

נשים וטף

"המעשה הוא העיקר"

בימים ובשנים הבאות לימד הרבי ג' הוראות למעשה מפרשת הספרים:

(1) לחזק את "ספריית אגודת חסידי חב"ד העולמית", כל מחבר ספרים ומי שיש בידו ספרים נדירים מתבקש לשולחם לספריה זו. (2) כל אחד ואחת יקים בביתו ספרית ספרי קודש, ולהוסיף ולהרבות בה ספרים וכתבי

חלפו עברו שבעת הימים והגיעה העת והשעה לחזור אל העיקר - ללימוד התורה מתוך הספרים: הרבי הסביר שהניצחון האמיתי הוא של ספרי הקודש עצמם, ועל כן יש להגביר ולהוסיף חיילים ללימוד התורה בהתמדה ושקידה ובמסירות כמו שהיתה לשמחה בשבעת הימים.

חסידי ליובאוויטש ומוקירה. עד כאן תיאור דברי ימי המאורעות הללו כפי הרשום בזיכרוני מאז, ואם טעיתי באי-אלו פרטים מחמת חלוף כעשרים שנים - עם הקוראים הסליחה. יתר המאורעות שאירעו אז, הלא הם כתובים בשיחות הקודש, בדברי ימי חב"ד והם חרותים בלוח לבות החסידים והתמימים לעד ולנצח נצחים.

ונסיים בתפילה ובקשה שנזכה לדין נצח האמיתי והמושלם - הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש.

•

שלב חדש לקראת הגאולה החל עם הנצחון במשפט הספרים, כך הובן מדברי הרבי בש"פ ויגש

ט' טבת ה'תשמ"ז וזלה"ק:

"יש להכריז ולפרסם שבימנו אלה נמצאים אנו בזמן (ומקום) מיוחד, אשר, לא נותר בו אלא ענין אחד ויחיד - וחיבב אדם לומר בלשון רבו, כלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר עמדו הכן כולכם, לבנין בית המקדש העתידי לביאת דוד מלכא משיחא. ובמילא על כאו"א מישראל מוטלת השליחות להביא ולגלות את ביהמ"ק העתידי ש"בנוי ומשוכלל" בשמים, וצריך רק לירד ולהתגלות למטה - תיכף ומיד ממש"

קודש בנגלה ובחסידות, שיהיה ביתו "בית מלא ספרי קודש". (3 להוסיף בלימוד התורה והחסידות בכמות ובאיכות.

תם ולא נשלם מאורע ופרשה שהעסיקה את כל ליובאוויטש למעלה משנתיים ימים וספיחיה נמשכו עוד ימים ארוכים, בהם כאלו שדומני לא הסתיימו עד עצם היום הזה.

למעשה, הספרים הושבו לספריית אגודת חב"ד רק כשנה אח"כ, בב' כסלו ה'תשמ"ח, חמשה ימים לאחר תום הערעור בבית משפט הגבוה שבמנהטן.

הזכרנו קודם שאת בשורת הניצחון במשפט ביום ה'טבת, קיבל הרבי באיפוק רב,

גם יום ומאורע השבת הספרים לספריה ב-770 צוין על-ידי הרבי ברצינות רבה, ספק תוגה ספק כובד ראש, מדת הדין והגבורה שרתה באותה העת על פניו הקדושות, בבחינת "וגילו ברעדה".

עוד בטרם הגלידו הפצעים מפרשה עגומה זו, בחלוף חודשיים ימיים, ליל יום רביעי כ"ב שבט תשמ"ה, סמוך לחצות ליל הסתלקה לבית עולמה ועלתה לגנוזי מרום הרבנית הצדקנית מרת חיה מושקא ע"ה, הרבנית של ליובאוויטש, היתה זו שנת אבל לכלל

ימי ה'דידן נצח'

- **י"ג כסלו ה'תשמ"ו** - בו נפסק כי הרבי שליט"א מלך המשיח אינו צריך להעיד בבית המשפט.
- **ה' טבת ה'תשמ"ז** - "היום בו "דידן נצח" באופן גלוי לעיני כל העמים (בבית המשפט הפדרלי) בנוגע לספרי וכתבי רבותינו נשיאנו שבספריית ליובאוויטש".
- **כ"ה מרחשון ה'תשמ"ח** - בו נדחה הערעור על הנצחון במשפט הספרים.
- **כ"ז מרחשון ה'תשמ"ח** - בו נפסק כי הספרים צריכים לחזור למקומם הטבעי - 770.
- **ב' כסלו ה'תשמ"ח** - בו הגיעו הספרים חזרה ל-770. (לציין שבליל ב' כסלו ה'תשמ"ט הכריז הרבי לאחר מעריב "גוט יום טוב!").
- **כ"ו תשרי ה'תש"נ** - בו נפסק כי הרבי אינו צריך להעיד במשפט שהתקיים נגד הרבי עצמו (תוכן המלשינות היתה שכאלו דברי הרבי בקשר למשפט הספרים גרמו לאלימות אצל 'קיצונים' והביאו לתוצאות בלתי רצויות).
- **י"ט טבת ה'תש"נ** - בו נדחה כל המשפט נגד הרבי מלך המשיח ודידן נצח!
- **כ"ח אלול ה'תש"נ** - בו הוחזרו אחרוני הספרים לספריה. (חברי אגו"ח סיפרו שכשהגיעו באותו יום להודיע לרבי שב"ה הסתיימה הפרשה והוחזרו כל החפצים למקומם, הרבי יישר את גוו הק' ושאל: "דאָס איז דאָס?" (זהו זה?), ולאחרי שהייתה לנו הזכות לענות שזהו סיום הענין, נעץ כ"ק אד"ש את מבטו הק' ולאחרי דקת דומיה שדמת בעינינו לנצח אמר: "גו, יעצט קען מען זאָגן דברי תורה" (גו, עכשיו נוכל לומר דברי תורה).

מהותו של חג ה' טבת

על מנת להבין תוכן יום טוב זה יש לעיין בדברי הרבי אשר בנוסף להיותו יום נצחון הספרים, הרי הוא נצחון רוחני במלחמה על ענין נצחיות הנשיאות וכו'

כל, גם ל"עמי הארץ" - העמנה שלה אודות אבי, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו: "אבי, הרבי, הוא בעצמו, ביחד עם ספריו וכל עניניו, שייך לחסידים".

במענה זה ביטאה הנפטרת, והכריזה באופן גלוי לכל, שנשיאותו של נשיא דורנו - ממלא מקומם של רבותינו, נשיאינו, עד לכ"ק אדמו"ר הזקן,

יסוד לכך שמדובר היה בנצחון במלחמה רוחנית על ענין נצחיות הנשיאות בדור השביעי אפשר לראות ברור בדברי קודשו במוצש"ק תרומה ה'תשמ"ח:

"בין פעולות' האחרונות (של הנפטרת) בחיים חיותה בעלמא דין, שנודעו ונתפרסמו באופן גלוי לעיני

מייסד תורת חסידות חב"ד, והבעש"ט, מייסד תורת החסידות הכללית - הוא ענין נצחי (שלא שייך בו הפסק, ח"ו) עד ביאת גואל צדק.

ועיקר החידוש שבדבר (הידוע וברור בלאו הכי) - שהמענה שלה נתקבל אצל "עמי הארץ", ועל יסוד זה פסקו (ע"ד הספרים וכו') ש"כן יקום" במעשה בפועל."

דבר נוסף, מרטיט ומזעזע עד עומק הנפש - ביחידות לחברי אגו"ח בכ"ח מרחשון ה'תשמ"ו אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א מלך המשיח: "מ'זאל וויסן אז דאס איז א מלחמה מיט די אלע רביים" [=שידעו שזוהי מלחמה עם כל הרביים], ומנה את כולם, כ"ק הרבי דפק על הקיר וצעק: "און מ'זאל וויסן אז די מלחמה איז ניט אויף די ספרים נאר אויף דער ביינקעל" (הנשיאות) [=ושידעו שהמלחמה היא לא על הספרים אלא על 'הכסא' (- כלומר הנשיאות)] והראה בידו הק' על הכסא!

בשיחת קודשו שנשא מיד לאחר תפילת מנחה ביום הנצחון ה' טבת ה'תשמ"ז אמר הרבי בתוך הדברים:

"שכמו שבעת מאסרו וגאולתו של כ"ק אדמו"ר הזקן, הרי מהטענות שהיו נגדו - אשר נתחזק עליו הקטרוג על שמפיץ את המעיינות חוצה - הבין את ההוראה בנוגע לעבודתו - שצריך להוסיף עוד יותר באמירת חסידות באופן של הבנה והשגה - חב"ד - דוקא.

לאור כ"ז ברורה ההוראה האלוקית הנצחית בקשר לאירוע הנוכחי, שדוקא מן הטיעונים והאשמות כאילו אין "אגודת חסידי חב"ד" גוף חי ופעיל, הרי דוקא מן הטיעונים האלו יש ללמוד

הוראה בעבודתנו עתה והיא: ביחד עם גודל השמחה, שמחה שפורצת גדר, ביטול כל הגדרים דמדידה והגבלה, יש להוסיף בהענין שבו היתה הטענה - הפצת המעיינות חוצה (כולל כפי שחודרת בהפצת התורה והיהדות) ביתר שאת וביתר עוז, עד להוספה שבאין ערוך. "עיי"ש באריכות והפלאת הדברים.

בשיחת י"ב טבת ה'תשמ"ז אמר הרבי: "כל אלו שהכריזו זה עתה "דידן נצח", בודאי שכוונתם ב"דידן" היא - לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ובמילא, עליהם לדעת שכל מה שבא בהמשך ל"דידן נצח", הרי זה הניצחון דנשיא דורנו!

. . וכידוע הפתגם שאמר נשיא דורנו כמה פעמים: חסיד הוא פיקח, ובמילא, אינו ממתין ומנסה אולי אפשר באופן אחר, אלא, הולך לכתחילה בדרכם של רבותינו נשיאינו, ובדורנו זה - כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו.

. . ועל כך באה ההוראה מדברי המדרש, כיצד לנצח ולבטל את הרוח הרע - עיי"ז שמתאספים כו"כ מישראל לעזור ולסייע זה לזה, ביחד עם העזר והסיוע מהקב"ה, "ישלח עזרך מקודש", וכולם יחדיו מרעישים עם כל הכלים שבידיהם וצועקים "דידן נצח דידן נצח", כלומר שזהו מצב שיש צורך ברעש וצעקה "דידן נצח דידן נצח", שכן, לולי זאת לאו דוקא שהיו מצליחים לנצח את הרוח הרע, ואעפ"כ, עיי"ז שמכריזים "דידן נצח דידן נצח" כדבעי, כרצון נשיא דורנו - אזי מנצחים את הרוח הרע ומבטלים אותו לגמרי.."

לזכות

החתן התמים

הרב **מנחם מענדל** שי' **גרוזמן**

וב"ג הכלה מרת **שפרה** שתחי'

לרגל נישואיהם בשעטומו"צ

ביום יו"ד טבת ה'תש"ע - שנת 770 בית משיח

ולזכות הוריהם וזקניהם שיחיו

לזכות

החתן התמים

הת' **מנחם מענדל** שי' **פיזם**

וב"ג הכלה מרת **חיה מושקא** שתחי' **פיזם**

לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעטומו"צ

נדבת משפחתם שיחיו

לזכות

החתן התמים

הת' **לוי יצחק** שי' **טויטו**

וב"ג הכלה מרת **חיה ברכה** שתחי' **דהאן**

לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעטומו"צ

ולזכות הוריהם ר' נח וזהבה **טויטו**, ור' אליהו ודינה **דהאן** שיחיו

התאחדות החסידים
 לקבלת מני משחה
 התאחדות החסידים
 לקבלת מני משחה
 מנכ"ל: משה זכאי
 052-5090000
 haichadim@chabad.org.il

**זה היום עשה ה'
 נגילה ונשמחה בו**

אחינו חסידי חב"ד וכל בית ישראל מוזמנים לבוא ולהווג יחד ב-

חגיגת דידן נצח המרכזית

ביום שני אור ליום הבהיר ה' טבת
 בשעה 19:00 באולם האירועים ליד
 ביהכנ"ס 'בית מנחם' כפר חב"ד

עם האורח המיוחד
הרב גרשון מענדל גרליק שליט"א
 מותיקי השלוחים, אב"ד דק"ק מילאנו, איטליה

**יום שני
 הקרוב!**

בהשתתפות הרבנים והמשפיעים:

(שייח'ת הולנד) | ש"ס לוד הא-כ

הרב סענדור וילשאנסקי
 ראש ישיבת חב"ד טיילוב, איטליה
הרב מיכאל מישולבין
 מוסקע אג"ס בתולת רו חב"ד
הרב יוסף יצחק פרידמן
 מוסקע ביישיבת הכולל בתולת רו חב"ד ויסה אביב

הרב יוסף יצחק וילשאנסקי
 שליח ליק אר"ש לטורק ראש ישיבת הכולל וזכו אב"ת טורק
הרב עופר מיוזובניק
 ר"מ ומוסקע ביישיבת הכולל נפת
הרב הרב זושא פויזנר
 מוסקע הסלומי טורק יליד קוזנעק וזכו אב"ת טורק

הרב יוסף גינזבורג
 רב קהילת חב"ד ור"י הכולל חס. אביב, זכו אג"ת טורק
הרב זלמן לנדא
 מוסקע ביישיבת חב"ד בני ברק
הרב חיים ניסלוויטש
 מוסקע בני-ים וישיבת כנסת ארזות ארזות בני-ים

הרב חיים אשכנזי
 רב קהילת חב"ד תל אביב
הרב חיים יצחק אייזיק לנדא
 ר"מ ומוסקע ביישיבת הכולל נפת
הרב זלמן גוטיק
 מוסקע ביישיבת הכולל אב"ת ויב"ש י"ם

פארבייטען ו'משקה המשמח' כיד המלך | חיות ושמחה באווירה של 770

לנשים בלבד • הגולה החודשית על טיטה ל-770 לחודש טבת
 כסליות א"ש והת' כסלור'ק להבטחת: www.chabad.info/hagala

דוגני מכירה בתיאום בלבד: 054-9770475

"... פרשת ריום... האמורע שארע ביום זה, ה' טבת... שבו ה'ר' "דידן נצח", הנצחון של הספרים, להיטיס האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור נ"ו, כלומר, בבוא אור זה... סידו ישנ כשנה "מזכרים" ועי"ז "נעשים" אותם הנעשים ישדו כפינם הראשונה - להקבע ל"יום סגולה" ר"ע רצון בכל הקשור לנצחונם של הספרים". הרב יצחק אביב

הקטת מתיכוד א"ש | יעניש עט סקהלת בעלי טענים

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

החברה • מכירה • לסינע 072-2340770 • 054-4770751

תפסיק להתגלגל...
 וזכו על גופת כספר חב"ד

ולא יבין יבנת • הסכרת לשיפת • אפשות הסכרת לחסר יבנת • אפשות פיקוד קרן חסות • אפשות לויב בשרת חסות • אפשות לכאדי זכש 054 • אפשות הסכרת לחסות חסות

770car

זו ההזדמנות לבוא ולהביא את מקורביך לחוש טעם התועדות חסידותית בניחוח של בית רבינו שבבבל 770